

Logical Fallacies 5

مغالطات منطقی ۵

این برنامه آموزشی با پشتیبانی و حمایت بنیاد غیر انتفاعی آینه تهیه و تقدیم حضور شما عزیزان میشود. در این بسته آموزشی که صد جلسه خواهد بود، اصول درست فکر کردن بر اساس آموزه های تفکر نقادانه، (Critical Thinking) و با بهره گیری از آخرین یافته های علمی در زمینه تفکر، آموزش داده میشود. هدف از این برنامه آشنایی همگان با اصول درست اندیشیدن است تا از این طریق شاهد گسترش هر چه بیشتر عقل ورزی و خردگرایی در جامعه باشیم.

بر اساس مطالبی که در جلسات گذشته گفتیم: اگر کسی بگوید تا کنون هیچ کس نتوانسته برای من وجود خدا را اثبات کند پس من نتیجه میگیرم خدا وجود ندارد، از کدام مغالطه استفاده کرده است؟
(جواب: مغالطه تمسک به جهل)

اگر کسی بگوید تو که نتوانستی دانشگاه دولتی قبول شوی، لازم نیست در باره انتخابات اظهار نظر کنی، از کدام مغالطه استفاده کرده است؟ (جواب: مغالطه حمله به شخص)

اگر کسی بگوید علت خشکسالی های پیپای وضعیت نامناسب حجاب خانم ها است، از کدام مغالطه استفاده کرده است؟ (جواب: مغالطه علت جعلی)

اگر کسی بگوید از شما که انسان فرهیخته ای هستید انتظار دارم با این طرح موافقت کنید، از کدام مغالطه استفاده کرده است؟ (جواب: مغالطه تله گذاری)

مغالطه تکرار argument from repetition

تکرار یک ادعا بجای استدلال برای اثبات آن.

در ادامه بحث پیرامون مغالطه تکرار به دو مفهوم «تلقین» و «القا» اشاره می‌کنیم. محققان بسیاری از جمله مصطفی ملکیان دو ویژگی تلقین پذیری و القا پذیری ایرانیان را مورد توجه قرار داده اند که در هر دو عنصر «تکرار» حرف اول را می‌زند. تلقین پذیری یعنی اینکه دیدگاهی را بپذیریم بدون اینکه بدانیم مخالفان و رقیبان آن چه می‌گویند. تلقین کردن به این شکل انجام می‌شود که نظری بیان می‌شود بدون اینکه اجازه داده شود مخاطب به نظرات مخالف آن گوش کند. به بیانی دیگر سعی می‌شود مخاطب را داخل حباب معرفتی (epistemic bubble) بگذارند.

انسان متفکر به یک قول گوش می‌کند و بعد میرود و قول مخالف آن را از زبان صاحبان آن فکر و عقیده می‌شنود. اگر تلقین کننده بخواهد خودش نظر طرف مقابل را برای ما شرح دهد، نباید مورد قبول واقع شود چون احتمال زیادی وجود دارد که او نظر مخالف خود را تحریف شده و بدشکل به ما عرضه می‌کند. ما به این شکل نشان می‌دهیم تلقین پذیر نیستیم.

تلقین پذیر بودن یعنی نتیجه گیری و قضاوت بر اساس آنچه از یک طرف بحث شنیده ایم بدون اینکه نظرات مخالف را از زبان خودشان شنیده باشیم. افراد تلقین پذیر تک صدایی و قرار داشتن در حباب معرفتی را می‌پذیرند. انسان متفکر خود را در معرض آرا و نظرات مختلف قرار می‌دهد. به شبکه های مختلف خبری گوش می‌کند، در شبکه های اجتماعی خود را در معرض نظرات مختلف قرار می‌دهد، با فراگیری زبان های خارجی زمینه را برای خروج از تلقین پذیری ایجاد می‌کند.

مفهوم دیگری که در ارتباط با مغالطه تکرار وجود دارد، «القا پذیری» است. القاء پذیری به لحاظ روان شناختی با تلقین پذیری فرق دارد. در تلقین یک رأی بازگو می‌شود ولی آراء مخالف بازگو نمی‌شود. افراد را دائما در معرض یک رأی و نظر قرار می‌دهند ولی نمی‌گویند کسانی که این رأی را قبول ندارند چه می‌گویند و دلایلشان چیست. اما در القاء این گونه نیست و یک رأی آنقدر تکرار می‌شود با این امید که تکرار جای دلیل را بگیرد.

علت اینکه جمهوری اسلامی امکان ایجاد رسانه های مستقل داخلی را نمی‌دهد همین است. آنها روزنامه های مستقل را تعطیل می‌کنند تا در جامعه تکثرگرایی رشد نکند. آنها با تکیه بر این ویژگی مردم ایران که تک صدایی را دوست دارند، دست به این اقدامات می‌زنند. علاقه به تک صدایی یک معضل و مشکل فرهنگی است. حتی در بین ایرانیان خارج از کشور این روحیه وجود دارد. آنها نیز با غلظت عقیده و نظر مخالف خود را بر نمی‌تابند و به آن حمله می‌کنند. آنها نیز مانند جمهوری اسلامی به مخالفان خود انواع برچسب ها را می‌زنند.

مردمی که اسیر تبلیغات یا آوازه‌گری (propaganda) می‌شوند آنقدر موضوعی برایشان تکرار می‌شود تا آن را بدیهی دانسته و برای آن طلب دلیل و مدرک نکنند. در حالیکه اگر ادعایی هزار بار هم تکرار شود، به اندازه یک دلیل ارزش ندارد.

در مبحث مربوط به موانع برون‌ذهنی تفکر نقادانه به نقش رسانه‌ها در کنترل ذهن مردم و همچنین نقش حکومت‌های توتالیتر و استبدادی در به مسلخ بردن عقلانیت صحبت خواهیم کرد. در جوامعی که مردمانش القا‌پذیر هستند، حکومت توتالیتر از رسانه‌ها برای کنترل ذهن مردم استفاده حداکثری را می‌برند.

هرگونه کپی برداری از مطالب این وب سایت بدون ذکر منبع پیگرد قانونی دارد.